

deringer uden for de almindelige vurderinger og årsomvurderinger, foretaget på ejerens begæring).

Der foretoges ved loven enkelte ændringer i statsejendoms-skattelovens § 2 om, i hvilke tilfælde *årsomvurdering* af ejendomme finder sted. Den vigtigste går ud på at *ophæve* den hidtidige bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 12, hvorefter der skal foretages omvurdering af alle selvstændigt vurderede ejendomme, som har været *genstand for salg*, når den i overdragelsesdokumentet fastsatte salgssum for den faste ejendom er *mere end 75 pct. højere* end den senest forud for overdragelsen foreliggende ansættelse af ejendomsværdien.

2. *Vurderingen af landbrugsjord i yderzonerne* („bondegårdsreglen“). Ved lov nr. 221 af 31. maj 1963 (årbog 1962-63, side 128) blev det ved tilføjelse af et nyt stk. 5 i statsejendoms-skattelovens § 14 bestemt, at de særlige regler i denne bestemmelse vedrørende ansættelsen af grundværdien for landbrugs-ejendomme og dermed sidestillede ejendomme — den såkaldte *bondegårdsregel* — ikke skulle finde anvendelse inden for områder omfattet af en godkendt byudviklingsplan, såfremt ejendommene i tiden indtil 13. alm. vurdering pr. 1 september 1964 kom til omvurdering enten efter ejerens begæring eller efter § 2, stk. 2, nr. 12, fordi salgsprisen var mere end 75 pct. højere end den senest ansatte ejendomsværdi. I sådanne tilfælde skulle ansættelsen af grundværdien i stedet ske efter reglerne i § 16. Det samme skulle gælde ved vurderinger af arealer frasolgt landbrugsejendomme m. v. inden for de godkendte byudviklingsområder. Ved lov nr. 133 af 1. maj 1964 om udskydelse af 13. alm. vurdering (årbog 1963-64, side 142) blev den nævnte regel forlænget indtil det nye tidspunkt for den almindelige vurdering.

I forenklingssudvalgets redegørelse var der anført to alternative ordninger med hensyn til vurderingen af disse ejendomme. Det ene alternativ gik ud på, at man — af planlægningsmæssige hensyn — udelukkende skulle foretage vurderingerne efter bondegårdsreglen. Det andet lagde vægten på de vurderingsmæssige og skattepolitiske hensyn og gik derfor ud på, at vurderingerne af yderzonejorden skulle foretages efter handels-